Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Judecător: Svetlana Cușnir

Dosar nr. 2ac-792/24
2-20151088-02-2ac-29112024

D E C I Z I E

13 mai 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Ala Malîi și Roman Pascari
Grefier Ionela Enache

examinând în ședință publică apelul declarat de SRL „Transport Grup", împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 16 iulie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Bigritrans" către SRL „Transport Grup" cu privire la încasarea datoriei, și la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup" către SRL „Bigritrans" cu privire la încasarea penalității,

C O N S T A T Ă:

Aprecierea și soluția instanței de fond:

1. La 30 noiembrie 2020, SRL „Bigritrans" a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Transport Grup" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii a indicat că, între reclamantul SRL „Bigritrans" și pârâtul SRL „Transport Grup", la 12 decembrie 2019, a fost încheiat contractul de transport internațional de marfă nr. C-76. Contractul a fost încheiat prin mijloace electronice, acesta a fost întocmit de către pârât și ulterior trimis pe poșta electronică a reclamantului (se anexează Extras de pe poșta electronică a reclamantului cu dovada primirii contractului de la pârât). Printre altele, menționează că încheierea contractelor de transport prin mijloace electronice este o modalitate constant practicată de profesioniștii în domeniul transportului de mărfuri și expediții.
3. În temeiul contractului sus-menționat, reclamantul și-a asumat obligația de a efectua transportarea mărfii (articole de mobilă) pe ruta Iași (Romania) - Paris (Franța). În schimbul serviciilor de transportare, pârâtul a avut obligația să achite

retribuția în mărime de 2 400 euro.

4. A susținut că, reclamantul și-a onorat în modul corespunzător obligațiile sale contractuale, transportând marfa la destinație, ceea ce se dovedește prin factura CMR 0001390. Expeditorul/pârâtul SRL „Transport Grup” a ignorat obligația sa de a achita remunerația transportatorului, având în prezent o datorie de bază față de reclamant în mărime de 2 400 (două mii patru sute) euro, pe care în continuare evită să o achite.
5. În continuare a indicat că, la 16 iunie 2020, a expediat în adresa pârâtului scrisoare (copia se anexează), prin care l-a somat să achite datoria, și l-a informat că, în caz contrar, se va adresa în instanța de judecată. Deși, la somația din 16 iunie 2020, recepționată de pârât pe 18 iunie 2020, nu a primit un răspuns scris, a luat legătura prin telefon cu reprezentanții pârâtului, în vederea soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului.
6. În cadrul discuțiilor avute, reprezentanții SRL „Transport Grup” i-au comunicat că plata pentru transport nu a fost efectuată, deoarece pârâtul nu a primit încă remunerația de la client (cu care au încheiat contract de expediție), iar plata către reclamant va fi efectuată ulterior din remunerația respectivă. A menționat că nu a acceptat o astfel de propunere, or, reclamantul este îndreptățit să primească remunerație pentru serviciile sale de la SRL „Transport Grup” cu care este în relații contractuale, iar ultimul este obligat să achite prețul transportului în temeiul acordului, indiferent de relațiile sale contractuale cu clienții.
7. Reclamantul a mai menționat că, având în vedere că pârâtul se eschiva cu rea credință să primească și să semneze actele pentru transport (or, din practica anterioară a părților prezentului litigiu formalitățile de îndeplinire a documentelor pentru transport și semnarea lor se efectuau după acceptarea comenzii de transport), la somația din 16 iunie 2020, a anexat următoarele acte necesare pentru efectuarea plății: Exemplarul contractului nr. C-76 din 12.12.2019; Copia facturii CMR 0001390; Act de prestare a serviciilor de transport și expediție în două exemplare originale (al doilea pentru restituire transportatorului semnat și ștampilat de SRL „Transport Grup”; Factura INVOICE seria VAT nr. RO25849525 din 23.12.2019 în original; Certificatul de înregistrare privind Societatea Comercială SRL „Bigritrans” România; Certificatul constatator SRL „Bigritrans”.
8. În somație, pârâtului i s-a solicitat să restituie un exemplar al actului de prestare a serviciilor de transport, semnat și stampilat de acesta, în termenul de 3 zile de la data primirii. Totodată i-a fost atenționat că în caz de nu vor îndeplini cerința, actul de prestare a serviciilor îl vor considera acceptat tacit și fără rezerve.
9. Ulterior, la 10 septembrie 2020, având în vedere că pârâtul evita să primească scrisoarea de trăsură CMR, prin intermediul serviciului de livrare a documentelor a ÎS „Poșta Moldovei” - „Curier Rapid” i s-a expediat pârâtului acest document în original, pe care l-a recepționat pe 17 septembrie 2020. Acest fapt se dovedește prin fișa de confirmare a livrării eliberate de ÎS „Poșta Moldovei” (copia se anexează).

10. Reieșind din motivele de fapt și de drept expuse, societatea-reclamantă SRL „Bigritrans” a solicitat încasarea din contul pârâtului SRL „Transport Grup” (IDNO 1015600012305) în beneficiul SC SRL „Bigritrans” (cod unic de înregistrare 25849525, cu sediul în municipiul Iași, str. Silvestru nr. 42, spațiul comercial 120, biroul nr. 4, Bloc CL10, Etaj P), a datoriei în mărime de 2 400 (două mii patru sute) euro, a cheltuielilor de judecare a cauzei: 72 euro (taxa de stat pentru cererea de chemare în judecată); cheltuielile de traducere a documentelor - 460 lei; și 4 000 (patru mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.
11. La 21 ianuarie 2021, SRL „Transport Grup” a înaintat acțiune reconvențională către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată. În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, la 12 decembrie 2019, între companiile SRL „Transport Grup” (firma de transport și expediție) și SRL „Bigritrans” (transportator-prestator) a fost încheiat contractul comandă nr. C-76 privind acordarea serviciilor de transport și expediție a mărfii pe ruta RO-FR (marfă – carcase metalice).
12. Părțile au stabilit că marfa cu greutatea totală de 6 tone, cu lungimea de 5m va fi livrată în trei zile de la data încărcării. Încărcarea autocamionului a fost efectuată la 16 decembrie 2019, ceea ce înseamnă că ultima zi pentru a livra marfa era 19 decembrie 2019. A indicat că potrivit punctului locul descărcării era stabilit – România, Iași. Având în vedere faptul că transformarea a avut un caracter internațional, pentru a concretiza unele condiții contractuale a fost întocmită scrisoarea de trăsură CMR 0001390, unde a fost precizat locul de descărcare Routs de Becherel 3 la Citois 35137 BEDEE și respectiv destinatarul transportării compania – SARL CELTIC AGENCEMENTS.
13. A susținut că la pct. 24 al scrisorii de trasură CMR 0001390, ce reprezintă rubrica – locul descarcării/denumirea destinatarului de fapt/ora sosirii/locul sosirii, unde figurează o altă persoană juridică – SAS GENNEVILIERS HOSPITALY. Ulterior, pentru a clarifica situația și pentru a afla cine este persoana juridică indicată în pct. 24 al CMR, la 12 februarie 2020, s-a adresat cu o petiție către SRL „Bigritrans” constituită din trei întrebări: 1. Unde se află marfa prevăzută de contract? 2. Din ce cauză până acuma nu a fost livrată destinatarului prevăzut de contract? 3. Cine este persoana indicată în pct. 24 al scrisorii trasura CMR?
14. A menționat că adresarea lor către compania „Bigritrans” a rămas fără niciun răspuns, fiind nevoiți să efectuieze o investigație interioară pentru a afla adevărul. Până acum nu se știe unde e marfa, din ce motiv SRL „Bigritrans” și-a descărcat automobilul pe o altă adresă și fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicație verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare și/sau destinatarul. Făcâd referire la pct. 37 al contractului, a menționat că conținutul acestei prevederi contractuale are ca scop siguranța executării contractului de către transportator și este îndreptat direct la evitarea transmiterii mărfii unui destinatar terț, de fapt SRL „Transport Grup” nu a dat acordul la descărcarea transportatorului SRL „Bigritrans”, iar ultimul nu s-a

adresat cu această precizare către SRL „Transport Grup”.

15. A indicat că, astfel, fără îndoieli se constată faptul că SRL „Bigritrans” este o companie de transport de rea-credință pentru că nu și-a executat condițiile contractului de transport C-76 din 12 decembrie 2019, nu a livrat marfa destinatarului necesar, prevăzut de scrisoarea de trăsură, s-a descărcat samovolnic și i-a transmis marfa unei persoane juridice necunoscute, iar având în vedere această încălcare gravă și conținutul pct 37, este cert faptul că SRL „Transport Grup” nu are nici o obligație pecuniară față de transportatorul SRL „Bigritrans”.
16. Reieșind din aceste motive, SRL „Transport Grup” a renunțat la semnarea actelor prezentate de transportator, totodată, declarând că obligațiile pe care le-a asumat transportatorul nu au fost executate și evident nu pot fi achitate, din care motiv a fost ignorată și procedura prealabilă. La fel, până acum se prezumă că marfa este pierdută de către transportator, pentru că nu se știe unde este ea, iar transportatorul nu dă nicio explicație clară în acest sens.
17. Luând în considerație faptele menționate supra consideră că SRL „Bigritrans” urmează să plătească penalitatea contractuală fixă în mărime de 2400 euro, în beneficiul SRL „Transport Grup”, în temeiul pct. 37 al contractului C-76 din 12 decembrie 2019.
18. Astfel, SRL „Transport Grup” a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată inițială. Încasarea din contul SRL „Bigritrans” în beneficiul SRL „Transport Grup” a penalității în mărime de 2400 euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii. Încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 1530 lei și cheltuielile de traducere în mărime de 100 lei.
19. *Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2024*, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bigritrans” către SRL „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la SRL „Transport Grup”, în beneficiul SRL „Bigritrans”, datoria în mărime de 2400 (două mii patru sute) euro, convertiți în valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii, cheltuielile de judecată în mărime de 1495 (o mie patru sute nouăzeci și cinci) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, cheltuielile de traducere în mărime de 460 (patru sute șaizeci) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup” către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Poziția părților în instanța de apel:

20. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, la 9 august 2024, în termenul de declarare a apelului, reprezentantul SRL „Transport Grup”, Stanislav Apostoliuc, a înaintat cerere de apel, solicitând admiterea apelului. Casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16.07.2024 cu pronunţarea unei noi decizii prin care acţiunea SRL „Bigritrans” către „Transport Grup” SRL va fi respinsă că neîntemeiată şi va fi admisă acţiunea reconvenţională.

21. În motivarea cererii de apel reprezentantul SRL „Transport Grup”, Stanislav Apostoliuc, a invocat că instanţa de fond, consideră că apelantul nu a prezentat nici o probă plauzibilă în vederea faptului că intimatul a livrat marfa la o adresă şi persoană juridică greşită. Apelantul a expediat notificări, cu solicitarea de informaţie, unde este marfa, când va fi livrată etc., ceea ce nu a fost negat de către intimat şi la care ultimul nu a oferit nici-un răspuns, mai mult de toate şi în scrisoarea de trăsură internaţională CMR este aplicată ştampila/sigila unei alte companii care nu este stipulată în CMR ca primitor al mărfii, adică este o persoană terţă. Despre care alte probe plauzibile mai putem vorbi, nu este clar. Intimatul urma să demonstreze incontestabil că şi-a îndeplinit obligaţiile şi a livrat marfa exact la locul şi persoana indicată în CMR, anume din acest considerent, părţile au stabilit că intimatul nu are dreptul să se descarce fără acordul scris al apelantei şi că descărcarea fără acordul scris, exonerează apelantul de la plata serviciului de transport, un astfel de acord nu a fost primit de către intimat, ultimul în mod flagrant și samovolnic a eliberat marfa unei persoane necunoscute, cu ce a prejudiciat considerabil apelantul.

22. Cât priveşte argumentele invocate în acţiunea reconvenţională înaintată de SRL „Transport Grup” către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalităţii în mărime de 2400 de euro, instanţă reţine caracterul contradictoriu al acestora, or, după, cum rezidă din conţinutul acesteia pe de o parte se menţionează că marfa nu a ajuns la destinaţie şi nu se ştie unde se află, pe de altă parte se indică că SRL „Bigritrans” şi-a descărcat automobilul pe o altă adresă şi fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicaţie verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare şi/sau destinatarul, iar în temeiul pct. 27 al contractului-comandă privind acordarea serviciilor de transport şi expediţie nr. C-76 din 12 decembrie 2019, SRL „Bigritrans” este ţinută să achite penalitatea în mărimea tarifului pentru această transportare. Prin urmare, instanţa apreciază ca neîntemeiată acţiunea reconvenţională şi lipsită de suport juridic, în contextul în care la materialele dosarului se regăseşte Scrisoarea de Trăsură CMR 0001390 din 17 decembrie2019, din care se atestă că marfa sub formă - carcase metalice, a ajuns la destinaţie. Aceasta a fost încărcată în România, Iaşi (fiind însoţită de factura-invoice nr. 1 din 17.12.2019) pentru transportare în Franţa, Paris, fiind indicată adresa 6/8 ruo du General de Gaulle Genevilliers, iar în partea de jos a acestui înscris fiind indicată anume adresa destinatarului - SAS Genevilliers Hqsp1tality 6/8 Avenue du General de Gaulle 92220 Genevilliers. Astfel, nefiind prezentate la materialele dosarului probe concludente şi pertinente care să confirme contrariul, în acest sens, instanţa reţine că, la caz, lipsesc oricare înscrisuri care să ateste obligaţia SRL „Bigritrans” de a transporta marfa la o altă adresă decât cea indicată în contractul comandă privind acordarea serviciilor de transport şi expediţie nr. C-76 din l2 decembrie 2019 şi în Scrisoarea de Trăsură CMR. Mai mult, faptul livrării încărcăturilor în modul corespunzător se confirmă prin înscrisul anexat la dosar - notificarea SRL „Transport Grup”către SC ,,Mia Mobili” SRL cu privire la achitare (f. d. 101).

23. La cele citate, apelanta a indicat cu precizie, că marfa nu a fost livrată, adică nu a fost livrată la persoana juridica indicată în CMR, de-facto a fost livrată la altcineva. Apelanta nu cunoaşte la cine, în CMR este aplicată sigila unei alte întreprinderi decât cea, la care urma să fie livrată marfa, însă instanţa de fond, motivează prin aceea că apelanta ba zice că nu a fost livrată, ba că a fost livrată, dar la o altă întreprindere. Aşa şi este, dacă marfa nu a fost livrată acolo unde trebuie, oare se poate spune că marfa a fost de-facto livrată, pare simplu şi clar. Dacă a comandat de exemplu, un televizor, şi curierul l-a dat vecinului meu, de ce trebuie să achit eu, nu este clar.
24. Instanţa motivează, faptul executării corespunzătoare a serviciilor, prin notificarea SRL „Transport Crup" către SRL „Mia Mobili", este amuzant faptul unei astfel de motivări, or, după părerea instanţei SRL „Transport Grup" de sine stătător trebuia să expedieze notificare către SRL „Mia Mobili" că ei sunt de vină şi să nu plătească. Mai mult ca atât, există litigiu între părţile SRL „Transport Grup,, şi SRL „Mia Mobili" în care ultimul nu recunoaşte acţiunea exact din aceeaşi poziţie care este expusă de către. Apelant în prezentul litigiu. Este straniu faptul, că instanţa de fond a luat, drept material probator şi incontestabil o notificare scrisă de către apelant în adresa SRL „Mia Mobili" şi a considerat scrisoarea de trăsură internaţională CMR în care este indicat cu precizie că transportatorul a eliberat marfa unei persoane necunoscute drept fiind o probă neplauzibilă, iar instanţa de fond în mod abuziv s-a folosit de dreptul la intima convingere.
25. SRL „Transport Grup" nu a fost informat de către SRL „Bigritrans" despre situaţia creată, în nici într-un mod, nici verbal, nici în scris, pentru a primi indicaţii, aşa cum prevede convenţia CMR, articolul 14 Convenţia CMR 1. Dacă, pentru un motiv oarecare, executarea contractului în condiţiile prevăzute în scrisoarea de trăsură este sau devine imposibilă înainte de sosirea mărfii la locul prevăzut pentru eliberare, transportatorul este obligat să ceară instrucţiuni persoanei care are dreptul să dispună de marfă, în conformitate cu articolul 12.
26. Situaţia creată, s-a produs anume din acest motiv, deoarece transportatorul samovolnic a eliberat marfa unei persoane necunoscute, fără de a cere şi în lipsa cărorva indicaţii.
27. SRL „Bigritrans" a prezentat scrisoarea de trăsură internaţională (CMR) cu ce şi a dovedit faptul, că a descărcat camionul la un alt destinatar decât cel indicat în scrisoare, şi nu a prezentat probe, care ar dovedi că a primit indicaţii de a elibera marfa unei alte persoane decât cea indicată în CMR, mai mult ca atât şi fără acordul în scris al celui îndreptăţit să dispună de marfa (SRL „Transport Grup").
28. *În şedinţa de judecată a instanţei de apel, reprezentantul intimatului SRL „Bigritrans", avocatul Cireș Isae,* a solicitat respingerea cererii de apel declarată și consideră că instanța de fond a apreciat și stabilit corect toate circumstanțele cauzei, aplicând corect prevederile legislației în vigoare. Solicită respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări. Susține că marfa a fost descărcată la o altă adresă la indicația apelantului. Nu s-a făcut indicația în scris, însă din somația lor ei confirmă că a fost descărcată la adresă la

care ei au solicitat. Prin acțiunea reconvențională s-a invocat că marfa nu a fost livrată.

29. În şedinţa de judecată a instanţei de apel, reprezentantul SRL „Transport Grup”, Stanislav Apostoliuc nu s-a prezentat, din motive necunosute instanței, fiind citat legal.

30. Astfel, instanţa de apel consideră posibilă examinarea cauzei în apel, în lipsa părţii absente. Or, potrivit art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanței de apel:

31. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din motivele ce succed.

32. Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

33. Potrivit art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanţa de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

34. În corespundere cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

35. Din conţinutul celor relatate Colegiul judiciar reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea

argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

36. Instanţa de apel menţionează că art. 6 CEDO garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
37. Astfel, Colegiului judiciar relevă că prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat şi legislaţia în vigoare.
38. Colegiul civil constată că prima instanţă a determinat corect raportul juridic dedus judecăţii, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.
39. Aşadar, din materialul probator al cauzei rezultă că prin contractul–comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019, societatea reclamantă s-a angajat să preia și să transporte o încărcătură (marfă – carcase metalice) pe ruta România, Iași – Franța, Paris, iar societatea-pârâtă SRL „Transport Grup” s-a obligat să plătească remunerația convenită, pentru serviciul prestat, în suma de 2400 de euro, în termen de 10-12 zile după prezentarea și semnarea originalelor CMR, facturii fiscale, actului privind lucrările îndeplinite, contului spre plată (f.d. 7-12).
40. Îndeplinirea serviciilor de transport în temeiul contractului enunțat se confirmă prin Scrisoarea de Trăsură CMR 0001390 din 17 decembrie 2019 (f. d. 15).
41. Astfel, conform Scrisorii de Trăsură CMR, marfa sub formă – carcase metalice, a fost încărcată în România, Iași (fiind însoțită de factura-invoice nr. 1 din 17.12.2019) pentru transportare în Franța, Paris, fiind indicată adresa 6/8 ruo du General de Gaulle Genevilliers.
42. În partea de jos a acestui înscris sunt aplicate ștampilele expeditorului SC „Mia Mobili” SRL, transportatorului SRL „Bigritrans” și a destinatarului – SAS Genevilliers Hospitality 6/8 Avenue du General de Gaulle 92230 Genevilliers, circumstanțe din care reiese că marfa a ajuns la destinație.
43. Concomitent, instanța atestă că, dat fiind faptul că suma prestației prevăzută de contract în mărime de 2400 de euro nu a fost achitată de către societatea-pârâtă pentru serviciul prestat, și în vederea aplanării litigiului pe cale amiabilă, la 16 iunie 2020, prin intermediul poștei terestre, societatea-reclamantă SRL „Bigritrans” a expediat în adresa societăți-pârâte SRL „Transport Grup”, o somație care a fost lăsată fără răspuns (f. d. 17-18, 19).
44. Reprezentantul părții-pârâte SRL „Transport Grup” nu a negat primirea acestei somații, dar a menționat că nu au răspuns la ea, deoarece SRL „Transport Grup” a

renunțat la semnarea actelor prezentate de transportator din cauză că obligațiile pe care le-a asumat transportatorul nu au fost executate și evident nu pot fi achitate, din care motiv a fost ignorată și procedura prealabilă.

45. În contractul care a fost încheiat cu societatea reclamantă, SRL „Transport Grup” este expeditorul care achită costul transportării, ulterior de la client primește banii, la caz - SC „Mia Mobili” SRL, cu care SRL „Transport Grup” avea încheiat un contract de expediție, fapt ce rezultă și din înscrisul prezentat la dosar – notificare cu privire la achitare (f. d. 100-101).

46. În același timp, reprezentantul SRL „Transport Grup” a mai susținut că societatea pârâtă nu a semnat actele primite de la SRL „Transport Grup” în vederea transferării sumei contractului în mărime de 2400 euro, dat fiind faptul că marfa nu a fost dusă la destinație, nu se știe unde e marfa, din ce motiv SRL „Bigritrans” și-a descărcat automobilul pe o altă adresă și fără acordul scris din partea SRL „Transport Grup”, or, din partea ultimei nu a fost nicio indicație verbală/scrisă, prin care ar fi schimbată adresa de descărcare și/sau destinatarul, din care cauză SC „Mia Mobili” SRL refuză să achite către SRL „Transport Grup” costul serviciilor.

47. Potrivit art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

48. Conform art. 901 alin. (1) lit. a) şi alin. (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligaţiei. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

49. Conform art. 1411 alin. alin. (1), (4) Cod civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită. Dispoziţiile legale privind prestările de servicii se aplică contractului de transport în măsura în care nu contravin dispoziţiilor privind contractul de transport.

50. Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă şi legală soluţia instanţei de fond, în partea încasării de la SRL „Transport Grup”, în beneficiul SRL „Bigritrans”, datoria în mărime de 2400 (două mii patru sute) euro, convertiți în valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii, cheltuielile de judecată în mărime de 1495 (o mie patru sute nouăzeci și cinci) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, cheltuielile de traducere în mărime de 460 (patru sute șaizeci) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei. Totodată, Colegiul consideră întemeiată soluția instanței de fond în partea respingerii acțiunii reconvenționale, reieșind din următoarele considerente:

51. În temeiul prevederilor art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

52. Dispoziiţile art.1027 alin.(1) din Codul civil stipulează că, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.
53. Astfel, din materialele cauzei se constată că SRL „Transport Grup" a încheiat contractul–comandă privind acordarea serviciilor de transport și expediție nr. C-76 din 12 decembrie 2019 cu SRL „Bigritrans", care s-a angajat să preia și să transporte o încărcătură (marfă – carcase metalice) pe ruta România, Iași – Franța, Paris, iar SRL „Transport Grup" s-a obligat să plătească remunerația convenită, pentru serviciul prestat, în suma de 2400 de euro, în termen de 10-12 zile după prezentarea și semnarea originalelor CMR, facturii fiscale, actului privind lucrările îndeplinite, contului spre plată (f.d. 7-12).
54. Prin urmare, SRL „Bigritrans" și-a îndeplinit obligațiile contractuale, marfa fiind livrată la destinație în temen de 3 zile din momentul semnării contractului, fapt confirmat prin factura CMR 0001390 (f.d. 15), însă, expeditorul SRL „Transport Grup" nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și anume de a achita serviciile transportatorului în sumă de 2400 euro, datorie pe care evită să o achite, iar ca rezultat SRL „Bigritrans" s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.
55. Totodată, SRL „Transport Grup" nu recunoaște această datorie invocând că marfa nu a fost descărcată la adresa indicată de către expeditor, iar ultimul nu cunoaște unde este această marfă, iar în susținerea poziției a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Bigritrans", solicitând încasarea penalității în valoare de 2400 euro, cât și cheltuielile de judecată.
56. Aderent, instanţa de apel notează că, în susținerea acțiunii reconvenționale SRL „Transport Grup" a prezentat pretenția adresată SRL „Bigritrans" prin care invocă că destinatarul SARL Celtic Agencements nu a primit marfa, iar potrivit pct. 24 al facturii CMR este aplicată ștampila și semnătura persoanei terțe SAG Gennevilliers Hospitaality, care nu este parte a contractului, iar ca urmare solicită explicații în această parte.
57. Totodată, Colegiul reține că aceste circumstanțe se combat prin *notificarea cu privire la achitare*, expediată de către SRL „Transport Grup" directorului SRL „Mia Mobili", din care se constată că obligațiile în vederea livrării încărcăturilor de către compania SRL „Transport Grup" în baza contractelor au fost îndeplinite deplin și corect. Astfel SRL „Mia Mobili" trebuia să efectueze achitarea în termenii prevăzuți în contract (f.d. 100, 101).
58. Mai mult ca atât, la materialele cauzei este anexată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Transport Grup" împotriva SRL „Mia Mobili", prin care solicită încasarea datoriei, penalității și cheltuielile de judecată, iar la pct. 3 din această cerere reclamantul SRL „Transport Grup" indică că în baza Contractului-comanda TA-98 din 12.12.2019 „Transport Grup" SRL a pregătit spre încărcare autocamionul cu nr. de înmatriculare B117NVA/ IS12 YBH. Conform conţinutul scrisorii de trăsură CMR nr. 0001390, marfa a fost devamată şi descărcată la data de 23 decembrie 2019, ceea ce înseamnă că reclamantul şi-a executat integral obligaţia (f.d. 37-41).
59. Prin urmare, Colegiul reține că anume în baza scrisorii de trăsură CMR nr.

0001390, marfa a fost devamată şi descărcată la data de 23 decembrie 2019, anume de către SRL „Bigritrans” (f.d. 15), prin ce se constată ca fiind întemeiate pretențiile reclamantei SRL „Bigritrans”, iar instanța de fond corect a apreciat materialele cauzei și a emis hotărârea contestată bazându-și soluția pe probele administrate la materialele cauzei.

60. Mai mult, reieşind din principiul disponibilităţii părţilor în procesul civil şi în virtutea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Colegiul judiciar a constatat cu certitudine că apelanta nu a putut confirma prin probe circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor acesteia.

61. Astfel, argumentele invocate de apelantă, în susținerea poziţiei sale, nu pot fi reţinute de către instanţa de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanţa de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susţinute de normele de drept material.

62. Referitor la solicitarea reclamantei SRL „Bigritrans” privind încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 6300 de lei, prima instanţă corect a dispus admiterea pretenției, din motivele ce succed.

63. În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

64. În temeiul art. 83 alin. (1) - (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

65. Conform art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

66. Articolul 3 alin. (1) lit. a) a Legii taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil - 3 % din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 de lei şi nu mai mult de 25 000 de lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 de lei şi nu mai mult de 50 000 de lei de la persoanele juridice.

67. Astfel, prin prisma normelor sus enunţate, având în vedere că partea care a avut câştig de cauză a suportat cheltuieli de judecată, acestea urmează a fi compensate din contul părţii care a pierdut procesul.

68. Astfel, prin prisma normelor sus menţionate şi raportate la materialul probator, instanţa de fond corect a dispus încasarea cheltuielilor pentru traducerea actelor în mărime de 460 lei, conform facturii nr. 35877 (f.d. 14), cheltuielilor pentru asistenţa juridică în mărime de 4000 lei, conform ordinului de plată nr. 275014 din 26 noiembrie 2020 (f.d. 29) şi a taxei de stat în mărime de 1495,00 lei, conform ordinului de plată nr. 25194209 din 27 noiembrie 2020 (f.d. 3).

69. Distinct de cele indicate, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că ”. . . art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

70. Astfel, argumentele invocate de apelant, în susţinerea poziţiei, nu pot fi reţinute de către instanţa de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanţelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanţa de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susţinute de normele de drept material.

71. Distinct de cele expuse şi având în vedere faptul că circumstanţele pricinii au fost constatate de către prima instanţă şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL „Transport Grup” şi de a menţine hotărârea contestată.

72. În conformitate cu art.art. 385 lit.a), 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de SRL „Transport Grup”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 16 iulie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Bigritrans” către SRL „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei, și la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Transport Grup” către SRL „Bigritrans” cu privire la încasarea penalității.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda PULBERE

Judecătorii Ala MALÎI

Roman PASCARI